

ЗАЯВКА

Фамилия, имя, отчество (полностью) Хадимуллина Рамзиля Рафатовна
Ученая степень, звание
Должность, кафедра (без сокращений) Учитель башкирского языка и литературы
Если студент, Ф.И.О. научного руководителя, должность, кафедра без сокращений, ученая степень, ученое звание
Место работы (учебы) МБОУ СОШ им.двжды Героя Советского Союза М.Г.Гареева, с. Бишкураево, МР Илишевский район Республики Башкортостан
Адрес рабочий 452268 Республика Башкортостан Илишевский район с. Бишкураево. Ул. Ленина,26
Телефон рабочий 8(34762) 47-1-26
Телефон домашний, мобильный 8(34762) 47-1-49
Е-mail k.ramzilya@hotmail.com
Название секции 11. Вопросы экологии в гуманитарных науках.
Тема статьи «Бережное и разумное отношение к природе спасет её для будущих поколений.»
Количество страниц 4
Сумма доп.услуг, (если такие имеются)
Общая сумма и дата оплаты 670 руб. 8.03.2019
Дата, подпись 8.03.2019. Хадимуллина Рамзиля Рафатовна.

Бережное и разумное отношение к природе спасет ее для будущих поколений.

Аннотация.

Формирование у школьников системы знаний об особенностях природы родного края осуществляется на уроках гуманитарного цикла, в том числе на уроках башкирского языка и литературы. Данная тема является наиболее объемной по содержанию и изучается на протяжении многих лет. Все мероприятия по изучению родного края приурочены к одной важной теме “Сохранение природы родного края”. Учитель должен уделять основное внимание региональным особенностям окружающей природы. Нужно развивать интеллектуальные и эмоциональные сферы учащихся и развивать интерес к познанию окружающей природы, направить на становление личности, деятельность которой во взрослой жизни будет сконцентрирована на развитие и процветание родного края. Формировать представление об экологических проблемах родного края, а так же представление о том, что состояние здоровья человека зависит от состояния окружающей среды и собственного поведения. Содержание краеведческого материала имеет четкую экологическую направленность, т. е. включает сведения о взаимосвязях в природе, о позитивном и негативном влиянии человека и возможных воздействиях учащихся на природу. Весь воспитательный процесс подрастающего поколения должен быть в духе патриотизма и любви к родной природе.

Тәбиғәтте һаҡлау – изге бурысыбыз.

Элек-электән башҡорт халҡы тәбиғәтте үз йорто һанаған, үзен тәбиғәттән башка күз алдына ла килтермәгән. Бер ваҡытта ла ул үзенә киләсәге, балалары йәшәйсәк тәбиғәтте бысратыу тураһында уйлап та карамаған. Сүп ташлау, һыулыҡтарҙы бысратыу түгел, киреһенсә, уларҙы таза тоту уларҙың төп маҡсаты булған. Ауылдың өлкән кешеләре эсәр һыуҙар эргәһендә көтөү йөрөүҙе, төрлө хужалыҡ эштәре: кер сайкау, мал эсәген йыууҙы тыйған. Был йәһәттән башҡорттар йәшәү сығанағы булған һыулыҡтарҙы, шишмәләргә изгеләштергән. Бөгө донъяға билдәле башҡорт халыҡ эпосында ла бит Урал батырҙың халыҡка изгелеге һыу менән бәйлә. Борон-борондан халҡым тәбиғәтте ололаған, уның сикһез кеүәтенә иман килтергән, тәбиғәт мәрхәмәтен, изгелеген ихлас теләгәндәр. Ер-эсәгә орлоҡ сәскәндә ергә шатлыҡ, бәхет килһен, донъялар имен булһын ине, без шатлыҡ-кыуаныс менән йәшәһәк ине, тигән теләктәр теләгәндәр. Башҡорт халқының тәбиғәттәгә һәр кошқа, ағас-үләнгә үзенә карашы, мөнәсәбәте булып, уларҙың культы йәшәгән. Кешеләргә уратып алған тәбиғәт, кош-ҡорт, хайуандар, үсемлектәр, кеше, уның тормошо, рухы бер бөтөн итеп каралғанын бөгөн һаҡланып калған төрлө ырыу тамғаларында күрәбез. Был йола, күренеш боронго ата-бабаларыбыҙдың тәбиғәтте, хайуандар, үсемлектәр, кешеләр донъяһын бер итеп қабул итеүҙәренән килә тип аңларға була, кешеләр ошо һаҡта рухтарына, тамғаларына беркетеп нығытҡандар. Бындай караш башҡорт халыҡ ижадында киң сағылыш тапқан. Башҡорт әҙәбиәте дәһһәрәндә халыҡ ижадына зур урын бирелә. Башҡорт халқының мәкәлдәре, йомактары, әкиәттәре тәбиғәт темаһына бай материал бирә. Башҡорт халыҡ мәкәлдәренә бер нисәһенә генә тукталайыҡ: “Саф һауа-тәнгә дауа”, “Андыз барҙа ат үлмәс”, “Йәйҙең өйө иркен”, “Ямғыр яуһа-ергә май”, “Әскән һыуыңа төкөрмә” һәм башка бик күп мәкәлдәргә халықтың ақылы, тәҗрибәһе ятҡаны күренә. [1;4]

Тәбиғәтте, кош-ҡорттарҙы, үсемлектәргә һүрәтләүсә башҡорт йомактарының күплеге, тапқыр мәғәнәле булыуы халықтың үзә йәшәгән донъяны ни тиклем белергә, төшөнөргә, тәрән ақыл, тәҗрибә тупларға ынтылыуын иҫбатлай. Башҡорт йомактары тәбиғәт күренештәре, күк еҫемдәре, ерҙәгә бөгө төр хайуандар, бөжәктәр, кыяк-үләндәре һаҡындафәкер йөрөткән, тасуирлау тапқан:

Иртә менән сыға, кисән юғала.

Уның урынына иптәше кала.

(Кояш, ай)

Ағас бөгә, кулы юк, йөрөй торған юлы юк.

Асыланһа-һыҙғыра, тузандарҙы туззыра.

(Ел)

Үсә койма буйында, гел сагызыр уйында.

Уты ла юк-яндыра, корт саккан эз калдыра.

(кесерткән)

Алда һанап үтелгән халык ижады ынйылары төрлө үткәрелгән кластан тыш сараларзың асылын тәшкил итә. Мәсәлән, “Кәкүк сәйе”, “Карға буткаһы”, “Йәйге нардуған байрамы”. Нардуған байрамын ошондай шиғыр юлдары менән башлап китәбез:

Әйзә сығайык яланға

Нардуғанға, байрамға...

Шатланышып уйнайык,

Гөл-сәскәләр аткан мәл-

Йоланы без бозмайык:

Иң матур аяу айы.

Үләндәрзе, сәскәләрзе

Тыуған йортобоз – тәбиғәт,

Тапамайык, өзмәйск.

Ярлыланма, үс, байы.

Был байрамда ошоллай итеп тәбиғәткә һаксыл караш, дан йырлана.

“Сәскәләр байрамы” укыусыларза сәскәләргә кызыкһыныуытыу, матурлыкка битараф булмау, күзәтүсәнлек һәм һаксыл караш тәрбиәләү максатынан ойшторола. Күп сәскәләрзең дарыу үләндәре булыуы ла искәртелә. Балаларзы шифалы үсемлектәрзе айыра, таний, йыя һәм һаклай за белергә өйрәтәү зарур. [2;1]

Башкорт халкының тәбиғәткә, уның үсемлектәренә, хайуандарына карата ихтирамлы, миһырбанлы карашы, һаксыл мөнәсәбәте Уралдың хозур тәбиғәтенә – уның тәбиғи байлыктары, һокланғыс йылға-күлдәре, серле мәмерйәләренә һакланыуына килтергән. Юккамы ни урмандарының аяуһыз киңелеүенә, тау-таштарының рәхимһез ақтарылыуына сызамай яуға сыккан башкорт. Бөгөнгө көндә комарткы итеп иглан ителгән Шихантауларзың да язмыштары бик шәптән түгел, үзәренә тиңе булмаған таулар сырьә сығанағы ғына итеп карап, әләф-тәләф ителә, фәнни әһәмиәтен юғалта, башкорт халкының комарткыһы буларак юкка сығарыла. Шихандарзың береһе – Торатау. Уның бейеклеге 275 метр. Таузың бер яғында мәмерйәһе лә булған. Боронғо башкорттар тау башына менеп байрамдар, йыйындар үткәрә торған булғандар. Торатау – ул боронғо башкорттарзың нығытылған кәлғәһе – крепосы булыуы менән дә әһәмиәтле. Шихандарзы мотлак һаклау кәрәклегә менән халык республика етәкселегенә мәрәжәғәт менән сықты. Был эш урынынан кузғалды. Бөгөнгө көндә укыусыларзы таныштырыу, аңлатыу эштәрен алып барыу һәр укытыуының бурысы тип һанайым мин. Республикала йәшәгән һәр кеше үз иленә, еренә язмышына битараф булмаһа тейеш. [3;8]

Укыусыларға башкорт теленән язырған язма эштәрзе лә Башкортостан тәбиғәтенә арналғандарын һайлап алыуы кулай күрәм. Инша темалары, диктанттар тел укытыуыһы тарафынан ныклы уйланылған булырға тейеш. Тәбиғи комарткылар тураһында кызыклы һәм әһәмиәтле материалдарзы “Башкортостан комарткылары”, Рәшит Шәкүрзең “Ерзең хәтер китабы” басмаларынан, көндәлек матбуғаттан табырға мөмкин.

Ауылдар тирәһендәге ер-һыу атамаларын йыйыу тигән методик тема өстөндә эшләйем. Ер – һыузарыбыззың, тау-таштарзың, йылға-күлдәрзең, шишмә-инештәрзең, ауыл-калаларзың халык теле, халык хәтерә өсөн үз исеме, үз атаманы бар. Күз алдында үзенә әллә күпме хикмәттәре менән асылып киткән исемдәр була. Уларзың берәүзәре туған телдә ынйы бөртөктәре кеүек балкыуы, икенселәре үткән замандарзың шанлы вакиғалары саткыларын һаклауы менән киммәтле. Ә тыуған ер матурлығы, туған

тәбиғәттең мең төрлө төстәре һәм үзенсәлектәре, коштар, хайуандар донъяһы ер-һыу атамаларында, йәғни топонимияла ни тиклем киң һәм сағыу сағылыш таба.

“ Топонимия, дөйөм алғанда, ил һәм халыҡ тормошо, ер һәм тәбиғәт донъяһы тураһында энциклопедик мәғлүмәттәр һаҡлаусы ғәжәйеп бер сығанак ул. Был сығанакты, һис икеләнмәйенсә, ерҙең хәтер китабы тип атарға була”, - тип яҙы топонимист Рәшит Шәкүр. [4;9]

Илде, тарихты, тәбиғәтте беләү өсөн ер-һыу атамаларының барыһын да – боронғоларын да, һуңғыраҡ осорҙа барлыҡҡа килгәндәрен дә йыйыу әһәмиәтле. Быны белгестәр генә эшләп бөтә алмай, безҙең дә ярҙамыбыҙ кәрәк. Башҡортостандың һәр ауылынан бер генә укыусы үз ауылы тирәһендәге ер-һыу атамаларын яҙып куйһа, тикшеренәү үткәрһә, тиз арала бик зур ғилми байлыҡ тупланыр ине. Бындай материал фән, тарих, киләсәк быуындар өсөн файҙалы бер эш булып хеҙмәт итер. Был йәһәттән ауылдарҙың тарихын, ер-һыу атамаларын өйрәнәү буйынса ғилми – тикшеренәү эштәрен ойоштороу отошло тип һанайым. Укыусылар “Ауылым шишмәләре”, “Бишкүрай ауылының ер-һыу атамалары”, “Без тарихта эзләнеү”, “Йылға – һыулыҡтарҙың экологик торошо” тигән темаларға конференцияларҙа даими рәүештә сығыш яһайҙар.

Ағас ултыртыу башҡорт өсөн изге бурыс һаналған. Бер ағас кыркһаң, икене ултырт, тигән васыят әйткәндәр балаларына. Элекке ваҡытта самаһыз үлән тапау, емеш ағасын балта менән аузарыу кеүек кырағай кылыҡтар халыҡта булмаған. Өлкән инәйҙәр еләккә барғанда ейнәдән әйәртеп алып барғандар, асыл өйрәтә-өйрәтә йөрөгәндәр. Ботак һындырып муйыл тиреү, сабынлыҡ тапап еләк йыйыу, шишмәләргә үләнәргә тамырынан йолҡорға ярамағанлығын бала бәләкәйҙән белгән. Бөгөнгө вәхшилекте өлкән инәй, бабайҙарыбыҙ күрһә, һиндәй кырағайлыҡ, тип иштәре китер ине. Мәктәптәргә тәрбиә эшен халыҡ педагогикаһына һигезләһеп башҡарһаҡ дәрәжә булып ине, сөнки өлкән быуындың тәрбиә канундары тормошһан, һыналған һәм нәтижәле. [5;10]

Ауылдарыбыҙҙа үткәрелгән экологик өмәләрҙә мәктәп укыусылары әүҙем катнаша. Йылға, быуа буйҙарын сүп-сарҙан тазартыу, ағас ултыртыу эштәре ойошһан төстә башҡарыла. Шуның кыуаныһлы, ирекмәндәр отрядына ингән балаларҙың хәстәрлекле эшһән кулдары бик күп эштәр башҡаралар. Коштарға ярҙам итеү ҙә матур ғына ойоша мәктәптә. Кышын тағарактар, язын сыйырсыҡ оялары яһап әлеү традицияға инде. “Иң матур оя” тигән конкурстарҙың ойошторолоуы был эштәргә кызыкһыныу уята.

Тағы ла бер мөһим тема- был экологик яҡһан таза аһамлыҡ менән тукһаныу. һуңғы йылдарҙа кешеләр күберәк магазиндан һатып алынған, төп составын консерванттар тәшкил иткән азыҡтарға өстөнлөк бирәләр. Тукһаныу культурахы ла түбән төштө. Был еңел-елпе, аяҡ өстө коро-һары капһалау – төрлө ауырыуларҙы – эсәк, аш һазаны сирҙәрен килтереп сығарҙы.

Борондан башҡорт халқы ит, һөт ризыктарына өстөнлөк биргәндәр. Был ризыктарҙы әҙерләүҙең төрлө ысулдарын белгәндәр. Ризыктарҙы киптерәү, тоҙлау, һаҡлау, әсетәү кеүек ысулдар киң таралған. Кайһы берҙәре башҡорттарҙың данын сит илдәргә лә таратһан. Шундайларҙың береһе – кымыз. Кымыз бейә һөтөнән яһала. Ул тукһыҡлы, тәнгә һихәтле әскелтем әсемлек. Башҡорт иленә кымыз әһеп дауаланырға ситтән дә килгәндәр. Шундайларҙан күренекле рус язуһыһы Л.Н.Толстой, А.П.Чехов, Ғабдулла Туһайҙы әйтеп үтәргә була. Улар кымызһан, саф һауһан һихәт алғандар, башҡорт халқының ихласлығын, күнаһсыллығын окһатһандар. Тағы ла халықтың төп тукһаныу ризығы булып ит һаналған, йылкы ите бигерәк тә күп аһалған. Бишбармак өсөн итте, зур-зур киһәкләп, талғын утта кайһатып бешергәндәр. Бешеп еткән ит һурһанан алыһып, өлөштәргә бүленгән, һазанда тороп калған һурһаны икегә бүлеп, береһендә һалһаны бешергәндәр, икенсә өлөшөн, коротһап-боросһап, бишбармакты аһағһандан һуң әһергә биргәндәр.

Табын йәме аһта ғына түгел, һүзә лә тигәндәр боронғолар. Аш яһында әһәплә булыу, урынлы һүз, мәкәл-әйтәмдәр хуһланған. һөт ризыктарынан корот, күбек майы, эремсәк аш һазаны ауырыуларына каршы торған. Талһан, күрмәһ тигән байрам аһтары булған. Сөһө икмәкте йыш бешергәндәр. Еләк-емеште киптереп яһаған һаҡ, һейәле май, һалан бәләһә сәй табындарын бизәгән. Бына ошондай тәбиғи азыктарға өстөнлөк биргәндә генә киләсәк быуындарыбыҙ таза, һау-сәләмәт булырҙар. [6;3]

Тәбиғәттә һәр нәмә үз урынында. Улар бик тә кәрәк, файҙалы эш башһара. Шулай булһас, был донъяла һимә кайһылай бар булған – шулай һаҡһанырға тейеш. Тауҙары ла, йылғалары ла, балыктары ла..

Һыузарыбыз таза, һауаларыбыз саф, күктәребез аяз, болон-туғайзарыбыз иркен, сәскәле, емешле, йылғаларыбыз тәрән, мул һыулы һәм балыклы, тупрағыбыз ундырышлы, урмандарыбыз бай булғанда ғына кешеләр сәләмәт, тулы канлы тормош алып бара ала. Әгәр инде һыу төптәре тулы быяла ватыктары, үлән аралары тулы сүплек, һыузарыбыз тынсыу, балыктарыбыз ағыулы булһа, кеше нисек йәшәһен. Ауылдарыбызға сүп түгеү урындары билдәләнде. Ләкин кешеләр быға яуаплы карарға өйрәнмәгән әле. Сүптәрҙе сорттарға бүлеп һалыуы ла кәрәк тип һанамай. Боронғо бабаларыбыз тиреҫте фәкәт ашлама өсөн кулланғандар, янған тиреҫтән сәмән һуккандар. Был эштәрҙе башкарғанда “тәбиғәтте һаҡларға кәрәк” тип уйлап эшләмәгәндәр, ә шулай тейеш тип уйлағандар. Кеше үзе уйлап сығарған заманса королмалар тәбиғәт өсөн бик зыянлы. Зур завод-фабрикаларҙың калдыктары эсәр һыузарыбызды бысрата.... Бына ошондай бик күп проблемалар тураһында укыусыларҙы уйландырыу, тәбиғәт менән кеше араһындағы бәйләнеште өзмәскә саҡырыу мәктәптә тәрбиә эшенең төп максаты булып торорға тейеш. Йыһан тигән төп йортобозға ярзам итеү өсөн хәстәрлекле кулдар тәрбиәләү ғайләһән һәм мәктәп эскәмйәһәнән башланырға тейеш.

Ата-әсәләр, мәктәп, йәмғәтселек кулға –кул тотоноп, берҙәм эшләп, үрнәк күрһәткәндә генә балалар тәбиғәтте һаҡлауҙың ни кәзәр кәрәкле булыуын күреп үсәсәктәр. Һәр быуын, өлкәндәр кәңәшенә қолак һалып, ололар аҡылын тотоп эшләгәндә, йәшәгәндә генә һиндәй генә зур проблемалар килеп тыуһа ла, хәл итә аласаҡ. Килер быуындар алдында йөзөбөз яқты буласаҡ. Тәбиғәтте һаҡлау-беҙҙең изге бурысыбыз.

Кулланылған әҙәбиәт һәм кулланма әһбаптар иһемлеге.

1. Башҡорт халыҡ ижады томдары.
2. Р. Өмөтбаев. Башҡорт халыҡ яҙмышы тураһында кайһы бер фекерҙәр. “Башҡортостан”гәзитте.
3. Д.Вәлиев. Башҡорт халқының әхләк культураһы: үткәһе һәм хәзәрғеһе. Өфө. 1989.
4. С.Ғалин. Башҡорт фольклоры. Өфө. Китап.
5. Р.С.Ғайһина. Башҡортостан тәбиғәте. Өфө-2009. “Китап”
6. Башҡортостандың тәбиғәт һәйкәлдәре. Өфө-1995. “Китап”
7. Ғ.Хөсәйенов. Быуаттар тауышы. Өфө-1984.
8. Шамоу Д.Ф.Стәрлетамак шихандары.Өфө. Башҡортостан китап нәшриәте. 1971.
9. Р.Шәкүров. “Ерҙең хәтер китабы”.Өфө-1984.
10. М.Б.Юлмөхәмәтов, И.Д.Буракаев, М.С.Буракаева. Тормош һабактары.Өфө-1996. “Китап”